

Béres Lili 6.b

Czimra Gyula Általános Iskola, 1174 Budapest, Kép u. 14.

Amikor rájöttem, miért jó a család

Az ember akkor a legboldogabb, mikor egy családba tartozik. A családban mindenki szereti egymást, bíznak egymásban és segítenek mindenben, amiben tudnak. Amikor rájöttem miért jó a család...

Egyszer borzalmasan szomorú voltam. Nem vigasztalt meg semmi. Szinte azt éreztem, bárcsak rám szakadna a tető. Mindig sírtam és nézegettem a képeket és azt mondogattam magamban `Mi is történt velem? Na, akkor elmesélem.

Egy napon, mikor siettem az iskolába, még azt hittem boldog nap előtt állok. Sajnos tévedtem. Az egész úgy kezdődött, hogy testnevelés órán, mikor kidobóst játszottunk, én kidobtam a barátnőmet, mire ő nagyon megharagudott rám. A többiek megnyugtattak, hogy majd megenyhül. De nem enyhült. Sőt kifejezetten pikkelt rám a tesi órán történekeért. Annyira megutált, hogy fellökött a folyóson. A lányok utána kiabáltak:

– Legközelebb te jössz!

Én megköszöntem nekik és felálltam. Következő óra osztályfőnöki volt. Az előző órán történtek meglátszottak rajtunk. Itt a felállás: én ültem az ablak melletti padsorban és a többiek mögöttem ültek, a volt barátnőm a túloldalon. Vele senki nem ült, mert nem tartották normálisnak a hisztijét.

Az ofő megvonta a vállát és elmosolyodott.

– Jó hírem van számotokra.

– Kapunk egy lovat? – kérdezte az egyik Zsolti. Mi úgy nevetünk, hogy leestünk a székről. Paula (a volt barátnő) a padot bámulta és vára a hírt.

– Nem. Nem kapunk. A jó hír az, hogy lesz egy új osztálytársatok!!

– Jaj de jó, akkor lesz valaki, akit lehet befolyásolni! – kiáltott fel Paula. Senki sem értette a célzást, csak én. Szóval hivatalosan is utál. A tanár kérte, hogy ne ordibáljon, majd dolgoztunk tovább.

Iskola után Csengével mentem haza mikor Paula megállított. Félrehúzott én meg intettem Csengének, hogy menjen nyugodtan. Ott álltam a fagyos téli szélben a rideg tekintetű Paulával szemben és egyszer csak megszólalt.

– Miért csinálod ezt?

- Mit?
- Hogy mindenkit ellenem fordítasz!
- Én nem csináltam semmit. A te gyerekes hisztid miatt van mindenki velem. Mert mindenkit magad ellen fordítasz. Én személy szerint nem akartam, hogy ez legyen.
- Miért nem kérsz akkor bocsánatot?
- Mi van? Te teszel úgy, mintha apokalipszis lenne és elvárod tőlem, hogy bocsánatot kérjek?
- Igen.
- Na jó. Én ezt nem hallgatom tovább! Szia. – és elsétáltam a szemem sarkából láttam, hogy utánam akart jönni, de nem tette.

Úgy értem haza, hogy anyáék nem voltak otthon. Gondoltam elég volt ez a nap elmegeyek aludni.

Hát nem ez volt életem legjobb napja. Sőt ez volt a legrosszabb. Másnap a tanítás jó volt, de volt egy lyukas óránk. Egyedül voltunk a termünkben. A tegnapi felállás megmaradt, de egy kis változás van. Mindenki velem, és külön Paula. Csak az az egy változott, hogy az új lány, Juli is vele volt. Jól megvoltak. Gondoltam megismerem. Odamentem hozzá. A többiek némán és félelemmel teli arccal figyelték a jelenetet. Mikor odaértem, Juli felállt és hozzám szólt:

- Szia.
- Szia.
- Juli vagyok.
- Tudom. Én meg Éva. Azt hallottam, kedves lány vagy.
- Én viszont nem. Paula azt mondta, gonosz vagy.
- Te meg mit mondtál neki? – kérdeztem Paulától
- Hogy egy nyomi vagy, erőszakos beütéssel.
- Ez... ez nem igaz! – kiabáltam. A többiek odarohantak és elkezdtek védeni. Juli csak csöndben állt a csata közepén. majd megszólalt:
- Most miről van szó?
- Arról drágám – kezdte Paula – ez a személy erőszakosan hozzám vágott egy labdát tesi órán. – mondta és elkezdett színészkedni.
- Ez nem így történt. Kidobtalak a lasztival finoman és te begurultál.
- Ne hazudj te fruska!
- Kösz, de kedves.
- Téged nem lehet szeretni! – erre mindenki elcsitult én meg hirtelen sírva fakadtam.

Felöltöztem, felvettem a táskám és odaszóltam.

– Te meg sose fogsz változni! – és elrohantam.

Mikor hazaértem, anyu fogadott. Láttam rajtam, hogy gond van és azonnal megkérdezte:

– Jól vagy Évám?

– Nem.

– Mi történt?

– Paula annyira utál, hogy nem akar látni.

– Jaj kicsim, tudod a barátságban is vannak hullámvölgyek, és – hegyek. Adj egy kis időt neki, és végül is mindegy, hogy miattad, vagy miatta, de majd megjavul a kapcsolatok. Biztos ő is bánja, csak nem akarja bevallani senkinek. Hidd el, majd rendben lesz minden, de addig próbálj segíteni a helyzeten, vagy várd meg, hogy ő javítson. Oké?

– Oké. Anya mi lenne velem nélküled? – és szorosan átöleltem.

Mióta anyu segített minden jobb. Megfogadtam a tanácsát, és azóta újra jóban vagyok Paulával. Mindenki boldog és kiegyensúlyozott. Most már értem miért jó a család. Mert segítenek, őszinték, nagylelkűek. Nagyon jó az életem és nincs semmi gondom. Én azt hiszem, ezzel a sztorival jól el tudtam mondani. Sose felejtsetek el a család a legjobb hely!